

Matevž Hreščak

POROČILO IZ PETNJAKA 2019

V letu 2019 je bilo na matičnem Krasu največ truda vloženega v Petnjak, kjer smo upali na preboj v ozkem rovu, iz katerega prihaja najmočnejši prepah. Tako je bilo tekom celega leta izvedenih 25 akcij. V mesecih od marca do avgusta so bile povprečno izpeljane po skoraj štiri akcije mesečno.

Na Putikovanju, 15. decembra 2018, ko nas je bilo na delovni akciji kar enajst, smo začeli s kopanjem obhodnega rova. Razlog za to odločitev je bil, da je kopanje pod nezasigani podor v spodnjem rovu postalo preveč nevarno. V novem rovu pa smo začeli kopati prehod med trdno steno dvorane ter

podornim nasipom. Točko, kjer smo začeli s kopanjem, smo določili glede na prepah, ki se je sedaj, ko smo z globino rova prišli pod nivo starega rova, še občutno okrepil. Na začetku smo napredovali zelo počasi, saj je bil podor, v katerega smo se zakopali, močno zasi-gan. Tako je bilo potrebno »macolati«, razbijati ter se z muko prebijati skozi trdovraten podor. Na dve akciji smo v prostorno dvorano celo prinesli agregat in rov širili s pomočjo električnega udar-nega kladiva.

Nekaj sreče se nam je nasmehnilo na akciji 16. ter 17. marca, po tem ko sva z Alenom po naporni nočni akciji s

”štemarco” prebila trdovratno ožino in se prebila do manjšega prostora. Seve-da to ni bila prava dvorana, ampak zgolj nezapolnjen prostor med stropom nekdanje dvorane ter podornim materia-lom. Potrebno je poudariti, da je prostor v rovu Petnjaka zelo omejen, zato je vsak dodaten kubični meter prostora izredno cenjen. Na tem mestu se je strop dvorane od blagega naklona obrnil skoraj navpično navzdol. Čutili smo, da prepah prihaja od tod, zato smo začeli kopati ob steni navzdol, kakor kopljemo še sedaj. Na začetku smo napredovali počasneje, saj je bil material kar kom-pakten, utrjen s sigo. Bolj kot smo kopali v globino, manj je bilo sige na podornem materialu. Zaradi tega smo lahko material hitreje premikali iz globi-ne navzgor, pojavila pa se je težava zasipanja in podirajočega se materiala. Nato smo začeli razmišljati o načinu, kako bi utrdili naš izkopani jašek. Pora-jale so se ideje o izdelavi jeklene ali lesene konstrukcije, na katero bi posta-vili mrežo, ki bi služila kot zapora podi-rajočemu se materialu. Vendar bolj kot smo razmišljali, kako bi konstrukcija izgledala, bolj nam je bilo jasno, da bi si s tem bistveno otežili gibanje po že tako ozkem rovu. V zadnji akciji preteklega leta smo stabilizirali podorni nasip v spodnjem delu vertikalnega rova. V nadaljevanju imamo namen kopati na-prej v smeri prepaha.

V letu 2019 smo bili na akcijah v Petnja-ku prisotni: Cyril Mayaud, Tjaša Vezov-nik, Grega Sarka, Alen Vitez, Jure Andjelič - Jeti, Nik Orel, Simon Zonta, Primož Jakopin, Špela Borko, Jure Bevc, Matic Di Batista, Klemen Kramar, Vid Naglič, Uroš Kunaver, Mitja Prelov-šek, Jaka Flis, Nika Pišek, Andrej Dre-venšek, Joc Žibret - Aladin, Dean Pestator, Frank, Dani (oba Nemca, gosta veteranske akcije) in jaz (Matevž Hreščak). |

Jeti v fazi kopanja, navdušen nad opravljenim delom. Foto: Primož Jakopin